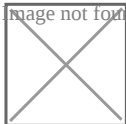

Ελεημοσύνη δε σημαίνει απλά το να δίνεις χρήματα

/ [Γενικά](#)

image not found or type unknown

Ο Ιησούς Χριστός λέει: «Παντί τω αιτούντί σοι δίδου».

Αυτό σημαίνει πως πρέπει να ευεργετούμε και να ελεούμε όλους, χωρίς να διακρίνουμε τους ανθρώπους από την κατάστασή τους, το κοινωνικό παρελθόν τους ή τη θρησκεία τους. Πρέπει να δίνουμε την ελεημοσύνη μας στον καθένα που την έχει πραγματικά ανάγκη.

Ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος λέει πως πρέπει να είμαστε σπλαχνικοί προς τους φτωχούς και εκείνους που είναι δυστυχισμένοι από οποιαδήποτε αιτία. Σαν άνθρωποι πρέπει να δίνουμε την ελεημοσύνη μας στους άλλους ανθρώπους, οποία κι αν είναι η αιτία που τους κάνει να ζητιανεύουν, είτε είναι χήρες και ορφανά είτε εξορίστηκαν από την πατρίδα τους, είτε υποφέρουν από την αυταρχικότητα των κυβερνώντων είτε από τη σκληρότητα των προϊσταμένων, είτε από την απανθρωπιά των φοροεισπρακτόρων είτε από την απληστία των εχθρών, είτε από την αρπαγή της περιουσίας τους είτε από την απώλεια που είχαν λόγω ναυαγίου.

Όλοι τους έχουν δικαίωμα και μερίδιο στη συμπάθειά μας. Κοιτάζουν με προσμονή

τα χέρια σου, όπως κοιτάζουμε όλοι μας τα χέρια του Θεού όταν ζητάμε κάτι. Είναι πολύ καλύτερα ν' ανοίξει κανείς το χέρι του σε κάποιον ανάξιο, παρά να στερήσει την ελεημοσύνη του από εκείνον που την έχει ανάγκη, από φόβο να μην απατηθεί.

Πρέπει να βοηθάμε τους ανθρώπους όχι από ματαιοδοξία ή από έπαρση κι αλαζονεία, όχι από την επιθυμία μας να μας ευχαριστούν και να μας ευγνωμονούν οι ευεργετούμενοι ή για να λάβουμε ανταπόδοση, αλλά με ανιδιοτέλεια, για να ευχαριστήσουμε το Θεό, αλλά κι από αγάπη για τον πλησίον μας. Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος γράφει πως η ελεημοσύνη που μολύνθηκε από την αρρώστια της ματαιοδοξίας δεν είναι πια ελεημοσύνη, αλλά κομπασμός και σκληροκαρδία. Γιατί όταν δίνεις με υπερηφάνεια είναι σα να διασύρεις δημόσια τον αδελφό σου.

Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέει στη δέκατη τρίτη ομιλία του στη Β' προς Κορινθίους Επιστολή πως η ελεημοσύνη δε συνίσταται μόνο στο να δίνεις χρήματα, αλλά και στο να τα δίνεις με αίσθημα χριστιανικής συμπάθειας. Πρέπει να κάνουμε το καλό και να παρέχουμε τη βοήθειά μας θεληματικά, πρόθυμα, καρδιακά, με σεβασμό και ανυπόκριτη αγάπη προς τους φτωχούς. Δεν πρέπει να μας κατέχει κανένα αίσθημα περιφρόνησης, αγανάκτησης ή οργής κι εκνευρισμού. «Έκαστος καθώς προαιρείται τη καρδιά, μη εκ λύπης ή εξ ανάγκης· ιλαρόν γαρ δότην αγαπά ο Θεός» (Β' Κορ. θ' 7). «Διάθρυπτε πεινώντι τον άρτον σου και πτωχούς αστέγους εισάγε εις τον οίκον σου», λέει κι ο προφήτης Ησαΐας (κεφ. νη' 7).

Κι όλα αυτά πρέπει να τα κάνεις με την καρδιά σου, όπως λέει ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος. Ο απόστολος Παύλος μας δίνει το μέτρο, πως πρέπει να ενεργούμε σ' αυτές τις περιπτώσεις: «ο παρακαλών, εν τη παρακλήσει, ο μεταδιδούς, εν απλότητι, ο προϊστάμενος, εν σπουδή, ο ελεών, εν ιλαρότητι» (Ρωμ. ιβ' 8).

Όταν συμπεριφέρεσαι έτσι, η προθυμία σου θα διπλασιάσει την αξία της καλής σου πράξης. Όταν όμως η καλή αυτή πράξη γίνεται με λύπη ή από ανάγκη, δεν μπορεί να φέρει χαρά.

Όταν κάνεις το καλό πρέπει να έχεις χαρά, όχι θλίψη ή γογγυσμό.

«Ελεημοσύνη δε σημαίνει απλά το να δίνεις χρήματα, λέει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, αλλά να το κάνεις με ζήλο, με χαρά, με ένα αίσθημα ευγνωμοσύνης προς το πρόσωπο που δέχεται τη δωρεά σου. Αν κάποιος δε δίνει με τέτοια διάθεση, θα ήταν καλύτερα να μην έδινε τίποτα, γιατί τότε αυτό που δίνει δεν είναι ελεημοσύνη αλλά ανώφελο και άχρηστο έξοδο. Τότε μόνο λέγεται και είναι ελεημοσύνη μια καλή πράξη, όταν δίνεται με χαρά, όταν σκέφτεσαι πως από αυτά

που δίνεις εσύ ωφελείσαι πολύ περισσότερο» (Ομιλία 1η στην προς Φιλιππησίους Επιστολή).

Το καλό πρέπει να το κάνεις χρησιμοποιώντας τη δική σου περιουσία κι όχι κάποιου άλλου, στην οποία δεν έχεις κανένα νόμιμο δικαίωμα. Και θα πρέπει να είναι περιουσία που αποκτήθηκε με τίμια δουλειά, όχι με κλοπές, άπατες και ψέματα. Για να δώσουμε πολλή ελεημοσύνη, πρέπει να περιορίσουμε τα έξοδά μας.

Για παράδειγμα δεν πρέπει ν' αγοράζουμε ακριβά κι εξεζητημένα πράγματα, εφόσον μπορούμε να κάνουμε και χωρίς αυτά. Γιατί αυτό που μας περισσεύει ανήκει στους φτωχούς κι όταν το ξοδεύουμε ασυλλόγιστα είναι σα να τους το αφαιρούμε. Πρέπει να κάνουμε πάντα το καλό και να βοηθάμε τους άλλους. Να μην περιορίζεται ο ζήλος μας αυτός από τις τυχόν δυσκολίες που θα συναντήσουμε στην άσκηση της ελεημοσύνης.

Λέει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: «Η πίστη σου κι η ελεημοσύνη σου να μη μειωθούν». Δε λέει να κάνεις το καλό μια φορά, δυο, τρεις, δέκα ή εκατό φορές, αλλά πάντα. «Το έργο αυτό να μην το εγκαταλείψεις» (Ομιλία στην προς Φιλιππησίους Επιστολή).

Όταν δίνεις ελεημοσύνη, καλό είναι να κάνεις διάκριση ανάμεσα στους πραγματικά φτωχούς και σε εκείνους που φαίνονται φτωχοί.

Πρέπει να δίνεις όση περισσότερη βοήθεια μπορείς, ανάλογα με τη δύναμή σου. Πρέπει να δίνεις προτεραιότητα στους περισσότερο φτωχούς, σε εκείνους που αξίζουν περισσότερο τη βοήθειά σου, στους κοντινούς και τους συγγενείς σου πρώτα κι υστέρα στους ξένους.

Επειδή δεν είναι εύκολο να τα γνωρίζεις πάντα αυτά τα πράγματα με ακρίβεια, μερικοί εκκλησιαστικοί πατέρες μας συμβουλεύουν να εμπιστευόμαστε εκείνους που είναι έμπειροι για να μας πουν πού θα δώσουμε την ελεημοσύνη μας. Αυτό όμως δεν πρέπει να μας γίνει πρόβλημα. Δεν πρέπει να ψάχνουμε πολύ το θέμα των φτωχών, γιατί έτσι μπορεί να στερήσουμε από τη βοήθειά μας και εκείνους που έχουν πραγματικά ανάγκη.

Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέει πως δεν υπάρχει παράδειγμα κάποιου υπερβολικά ακριβοδίκαιου ανθρώπου που να έπεσε πάνω σ' έναν άγιο. Υπάρχει όμως το αντίθετο, δηλαδή να συναντήσει κανείς έναν απατεώνα. Γι' αυτό, εκείνο που σας συμβουλεύω είναι να ενεργούμε σε όλα με απλότητα.

Τέλος θα ήθελα να πω ότι δεν πρέπει να λογαριάζουμε πως κάνουμε κάτι σπουδαίο όταν δίνουμε ελεημοσύνη, αλλά μάλλον να πιστεύουμε πως απλά είμαστε

διαχειριστές των αγαθών του Θεού.

Ποτέ δε θα γίνεις τόσο γενναιόδωρος όσο ο Θεός, λέει ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος. Ακόμα κι αν μοιράσεις ολόκληρη την περιουσία σου, ακόμα κι αν μαζί με την περιουσία σου παραδώσεις και τον εαυτό σου πάλι δεν έκανες τίποτα σπουδαίο. Γιατί ό,τι κι αν δώσει ο άνθρωπος, ακόμα και τον ίδιο του τον εαυτό, τα παίρνει πίσω από Εκείνον.

Όσα περισσότερα και να Του δώσεις, εκείνα που θα σου γυρίσει πίσω θα είναι περισσότερα. Και βέβαια δεν πρόκειται να δώσεις τίποτα δικό σου, αφού «πάσα δόσις αγαθή και παν δώρημα τέλειον άνωθεν εστί καταβαίνον».

Ας κλείσουμε λοιπόν λέγοντας: «Μακάριοι οι ελεήμονες, ότι αυτοί ελεηθήσονται». Μακάριοι κι ευτυχισμένοι είναι εκείνοι που είναι εύσπλαχνοι κι ελεούν τους φτωχούς, γιατί αυτοί θα ελεηθούν από το Θεό. Αχ! και να ήξερες τι μεγάλη ανταπόδοση σε περιμένει για την ελεημοσύνη που δίνεις στους φτωχούς! Θα σου δείξει ο Θεός έλεος κατά την ήμερα της κρίσης ενώπιον αγγέλων και ανθρώπων και θα κληρονομήσεις τη βασιλεία των ουρανών που έχει ετοιμαστεί από καταβολής κόσμου. Αμήν.

Του Αγίου Ιωάννου της Κρονστάνδης, απόσπασμα από το βιβλίο «Οι Μακαρισμοί»

Πηγή: perivolipanagias.blogspot.gr